

всичко личеше, че по тѣзи въпроси той има особено мнѣние и иска да каже нѣщо.

— Право да ви кажа, заяви той смѣло, това сж праздни приказки....

— Тѣй ли?

— Ами, нали чухъ днесъ като разправаше даскалътъ.... Не бойте се, каза, и турцитѣ сж хора като насъ. Да знаете, каза, че нищо нѣма да излѣзе отъ толкова приказки....

— Може и тѣй да е! потвърди нѣкой и лицата на мнозина се проясниха.

Нощта съвсѣмъ се спустана надъ бивака и лека-полека всичко отихна. Повече отъ войниците вече хъркаха и само тукъ и тамъ, изъ палатките, се чуваше тихъ говоръ. Отъ време на време вѣтърътъ свирѣше по вѣжята на палатките и нѣйдѣ цвилѣше конь. Отъ къмъ линията на прѣднитѣ войски нищо не се чуваше. Навредъ зацари пустота и мракъ.

Другиятъ день почна съ едно небивало раздвижване на войски. Въ продължение на цѣль часъ сноваха на лѣво и на дѣсно отдѣлни дружини и тѣхни обози. На разсѣмване бѣше падналъ дъждъ и поради това движението бѣше трудно. Войниците, изгърбени подъ своя товаръ, едвамъ се мъкнѣха по калния пѣтъ. Лицата на всички изглеждаха съсрѣдочени и уморени. Повечето отъ тѣхъ бѣха мокри, изкаляни и лошо облѣчени. На всѣки въпросъ тѣ отговаряха намръщено и съвсѣмъ кратко: „не знамъ.“ Това раздвижване на войски не избѣгна отъ вниманието на турцитѣ. И, прѣди още да има нѣкакво сражение, тѣ почнаха безспирна стрѣлба. Дори обознитѣ и паркови части бѣха принудени да се отеглятъ поради тая стрѣлба.

Не мина много и двѣтъ дружини получиха заповѣдь да подкрѣпятъ прѣднитѣ войски. Току що тѣ поеха на горѣ и сражението почна. Но тоя бой едва ли можеше да се сравни съ вчерашния. Сега всичко се обърна въ нѣкакъвъ страненъ и ужасенъ ехтежъ. Вsrѣдъ тоя ехтежъ понѣкога ясно се чуваше подземно бучене, като да падаше нѣкоя грамадна скала съ страшна сила. Другъ пѣтъ ясно се откъсваше безспирното и нервно клокочене на пушечна стрѣлба. Никой незнаеше колко време ще трае това, но всички очакваха нѣщо като настрѣхнали. Най сетнѣ прѣднитѣ войски зареваха оглушително „ура“ и настана едно бѣсно бутане. Едва ли нѣкой знаеше на кждѣ отива всрѣдъ тоя вихъръ на ужасъ и смъртъ. Но всѣки тичаше на прѣдъ, очаквайки покорне своята участь. Мнозина все пакъ забѣлѣзаха какъ турскитѣ войници бѣгатъ къмъ крѣпостта. Надъ тѣхъ нѣколко наши скорострѣлни орждия сипѣха безпощадно огънь. Войниците, задъхвайки се отъ умора, почнаха най сетнѣ да се окопаватъ.... Стрѣлбата